

Mùa Đông Sương Khói

Tác giả: Huy Ha
Email: hha74andy@gmail.com

♩ = 96

Mùa đông năm ấy ta vùi chôn bao kỷ niệm. Gió rét tâm tư hỗn anh lạc
giữa đêm trường. Thương bóng em mờ, khuất nẻo đường trần mù sương.
Gác lạnh canh dài, ai đếm giọt sầu rơi rớt. Người đi xa mãi, mang theo
cả một trời thương. Dấu cách xa rồi, tình thương vẫn chẳng phai mờ.
Nếu lỡ mai này thuyền hoa về bến đợi. Đêm nghe tiếng
mưa rơi, lạnh buốt vai gầy. Đông mang nỗi nhớ thương về chốn đọa đày.
Người ơi có thấu chăng lòng này? Dấu mai sau,
dù cho vật đổi sao dời, anh vẫn chờ trọn kiếp người không thay đổi.
Gió lạnh đêm đông, lòng anh vẫn hướng về người. Tình ngàn năm

Am Dm Bm7b5 E7
Am Bm7b5 E7
Am
Dm Am
E7 Am Am
Dm G C
E7 Am Am
Dm G C
F Dm E7

2

57 Am To Am

nguyện giữ vẹn nguyên, người ơi. Phố cũ bây giờ vắng bước chân người chung lối.

64 Dm Dm

Chỉ còn anh thôi, ôm giấc mộng tình đơn côi. Đông vẫn còn dài,

70 Am E7 Am

tuyết sương phủ kín vai người. Anh vẫn đợi chờ, dù cho lệ đã thấm môi cười.

76 D.S. al Coda E7 E7 Am

Đông còn dài... anh vẫn đợi... nơi... đây...

85